

ІННОВАЦІЙНІ ЗДОБУТКИ УКРАЇНИ ЯК НАПРЯМ ІНТЕГРУВАННЯ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СПІВТОВАРИСТВА

Зеленська О.В., гр. МЕ-18

Науковий керівник – д-р екон. наук, проф. **Тютюнникова С.В.**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Сучасні стратегічні й тактичні завдання України, намагання інтегруватися до європейського співтовариства роблять економічне зростання за рахунок наукових здобутків та їх технологічного застосування однією з найактуальніших проблем сьогодення. Проте інноваційні процеси стримуються цілою низкою організаційних, фінансових і правових чинників, а сама українська економіка продовжує базуватись на сировинному та низько технологічному устрої. В сучасних умовах, при зростанні мобільності людей, фінансів, виробничих потужностей, особливо у межах Європейського Союзу, необхідні не лише передові технології виробництва, але насамперед регіони, готові забезпечити їхню діяльність.

Основним завданням розвитку організаційних форм інноваційного потенціалу України є, насамперед, досягнення балансу інтересів інноваційного бізнесу і виробничо-технологічних можливостей підприємств. На жаль, в нашій країні ще не сформована система стратегічного управління інноваційним розвитком, держава не виконує свою інноваційну функцію, не узгоджуються наміри забезпечити економічне зростання на інноваційній основі. Намічена Стратегія економічного і соціального розвитку України на 2004-2015 рр. тільки окреслює проблеми інноваційного розвитку, а головне не орієнтує суспільство на науково-технічний прорив і спрямована тільки на часткову модернізацію застарілих виробничих фондів, що підсилює технічне відставання від розвинутих країн.

Важливо врахувати те, що час для вибору і початку реалізації стратегії прориву невблаганно скорочується. Через 2-4 роки втрати наукового, технологічного й інноваційного потенціалу будь-якої колись могутньої країни можуть стати незворотними. Для того, щоб держава могла ефективно здійснювати інноваційну функцію, необхідно активізувати її інноваційні тенденції.

У таких умовах важливо перебороти негативні тенденції і пасивні настрої, сформувані ефективну інноваційну політику, орієнтовану на реалізацію обґрунтованих пріоритетів, які забезпечили б результативне освоєння порівняно вузького кола перспективних інноваційних рішень.